

„Az irat elektronikus iratról készített papír alapú másolat”

Magyarország Alkotmánybírósága
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

a Bicskei Járásbíróság útján
hivatkozási ügyszám: 5.Pk.50.016/2020.

Bicskei Járásbíróság

Érk. módja: postán, gyűjtőládába
személyesen, email-en , faxon

Illeték: _____

Érk.: 2021 JAN 19.

Példány: _____ Mell.: _____ db

Az ügyirat
száma: PG 50016/2020/11

Melléklet

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott, [REDACTED] születési neve: [REDACTED]
[REDACTED]) az
alkotmányjogi panaszhoz csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselő, dr. Kádár Petra ügyvéd
(székhely: [REDACTED] fő utca 21-23.
[REDACTED] társaság, cégjeg. sz.: 0620 330 [REDACTED]
[REDACTED] útján az
Alkotmánybírásról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban „Abtv.”) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján alapítsa meg a Bicskei Járásbíróság **5.Pk.50.016/2020/6.sz.**, valamint a Székesfehérvári Törvényszék **2.Pkf.386/2020/3.sz.** végleges végzésnek (a továbbiakban „Jogerős Végzés”) az alaptörvényellenességét. Kérem, hogy a Jogerős Végzést semmisítse meg, mivel az sérti alulírott panaszosnak az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdésében foglalt családi- és magánélethez, illetve kapcsolattartáshoz való jogát, továbbá a XXVIII. Cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát.

Kérem, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság egyúttal az Abtv. 28. § (1) bekezdése alapján folytassa le a 26. § szerinti vizsgálatot is, és a 41. § (1) bekezdése szerint - *alaptörvény-ellenes jogszabály-ütközés okán* – semmisítse meg a 149/1997. (IX.10.) kormányrendelet (a továbbiakban: Gyer.) 30. § (5) bekezdésének utolsó fordulatát, miszerint „Az ünnepnapokra eső elmaradt időszakos kapcsolattartás nem pótolható.”

Az én általam sérelmezett bírósági döntés alaptörvénysértő volta részben a Gyer. ezen – az alábbi kifejtés szerint Alaptörvény-ellenes – rendelkezéséből (is) fakadt.

1. Az indítványozói jogosultság

Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 27. §-án alapul, amely szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés a panaszos Alaptörvényben biztosított jogát sérti és az ügyben további jogorvoslati lehetőség nem biztosított a panaszos számára.

A 2017. évi CXVIII. törvény 2. § g) pontja szerint a Jogerős Végzéssel szemben felülvizsgálatnak nincs helye, így nem áll rendelkezésemre további jogorvoslati lehetőség.

A Jogerős Végzést – bár az 2020. augusztus 6-án kelt! – a tegnapi napon – **2021. január 7. napján** – küldte meg nekem a Bicskei Járásbíróság.

DR. KADAR PETRA (1996)

utca 21-23.
önsz. 0620 330
útján az
IV/00151 - 0 / 2021
s-a alapján az alábbi

Erkezett: 2021 JAN 28.

Példány: 1 Kezelőiroda:

Melléklet:
mellátja meg a Bicskei db

A Jogerős Végzést nyilvánvaló módon és érdemben befolyásolta a panaszban kifejtett alaptörvény-ellenesség.

2. Az érdemi panasz

2.1 A háttér, a tényállás

Az alapul fekvő polgári eljárásban a Bicskei Járásbíróság a 5.Pk.50.016/2020/6. számú Végzésével elutasította az apai kapcsolattartás végrehajtására irányuló kérelmemet. A másodfokon eljáró Székesfehérvári Törvényszék az 2.Pkf.386/2020/3. számú jogerős Végzésével jogerősen elutasította a fellebbezésem: az elsőfokú végzést – változtatás nélkül - helybenhagyta.

A Jogerős Végzésben törvénysértő módon hozott a hatályos törvényi rendelkezésekkel szemben álló, contra legem döntést, figyelmen kívül hagyva ezzel az Alaptörvény R) Cikk (2) bekezdésének kógens rendelkezését, miszerint a törvények hazánkban mindenkire nézve – így a bíróságra nézve is! – kötelezők.

Következésképpen a Jogerős Végzés megsemmisítését kérem.

A Jogerős Végzés sérti a Ptk. 4:178. § (1) bekezdését, valamint a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésében foglaltakat, a Gyer. 27. § (6) bekezdését, továbbá az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdését.

A 2017. évi CXVIII. törvény 22/B. § szerint:

(4) A kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegésének minősül, ha a kapcsolattartásra jogosult vagy kötelezett neki felróható okból

- a) határidőben nem tesz eleget kapcsolattartási kötelezettségének,
- b) a határozatban megállapított határidő alatt nem pótolja az elmaradt kapcsolattartást,
- c) a kapcsolattartást kellő indok nélkül akadályozza vagy
- d) egyéb módon megghiúsítja a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.

A 2017. évi CXVIII. törvény 22/C. § szerint:

(2) Ha a bíróság megállapítja, hogy a kérelmezett megszegte a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltakat, elrendeli a végrehajtást. A bíróság a végrehajtást elrendelő végzésben a kérelmezettet felhívja, hogy

- a) a végzés kézhezvételét követően esedékes kapcsolattartásnak a kapcsolattartásra vonatkozó határozat szerinti időpontban és módon tegyen eleget,
- b) a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartás pótlását a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül biztosítsa, és megjelöli a pótlás végső határidejét vagy
- c) ha a kapcsolattartásnak egyéb, a kapcsolattartásra jogosultnak fel nem róható akadálya volt, annak elhárulását követően biztosítsa a gyermekkel való zavartalan kapcsolattartást.

(3) A végrehajtást elrendelő végzésben figyelmeztetni kell a kérelmezettet a felhívás önhibából történő nemteljesítésének 22/D. § (2) bekezdése szerinti jogkövetkezményeire.

(4) A bíróság erre irányuló kérelem esetén a 22/A. § (1) bekezdése szerinti végzésében kötelezi a kérelmezettet a kapcsolattartásra vonatkozó határozatban foglaltak megszegése folytán keletkezett

DR. KÁDÁR PETRA ügyvéd

igazolt költségek viselésére. A költségek viselésére kötelezés körében előterjesztett fellebbezésnek halasztó hatálya van.

A Váci Járásbíróság 4.P.20.536/2015/42.sz. ítélete szerint engem nem vitatottan megilletett a végrehajtás iránti kérelmemmel érintett minden egyes alkalommal a kapcsolattartás joga elvitellel, illetve ottalvással. Ehhez képest a Jogerős Végzés indokai az alábbiak:

[7] Az eljárás adataiból, így a kérelemhez mellékelte 2020. április 7-i levélváltásból nem állapítható meg olyan adat, amely megnyugtatóan cáfolta volna a kérelmezett 2020. április 8-i levelében kifejtett azon aggodalmát, mely szerint a kérelmező munkaköréből adódóan fokozottan ki van téve a fertőzésveszélynek. Megjegyzendő továbbá, hogy a kérelmező részéről sem került sor annak bizonyítására, de még valószínűsítésére sem, hogy kifejezetten irodai munkát végzett, és nem került közvetett kapcsolatba sem fertőzésveszélyes személyekkel.

[8] Ezekből a peradatokból kiindulva nem tekinthető okszerűtlennek az elsőfokú bíróság azon következtetése, hogy adott járványügyi helyzetben a kérelmezettől a fokozott óvatosság tanúsítása nem volt a kapcsolattartás kellő indok nélküli, felróható jellegű akadályozásának minősíthető, figyelemmel a kérelmezett személyi körülményeire, arra, hogy nyolchónapos gyermekét neveli, továbbá súlyos beteg, fokozottan veszélyeztetett korcsoportba tartozó szülőjéről is folyamatos érintkezést igénylően gondoskodott. Az anyai nagyapa helyzetével összefüggésben megjegyzendő, hogy nem volt életszerűtlen és a kapcsolattartás megtagadására ürügyet kereső magatartásnak tekinteni azt az eljárást, hogy a kérelmezett a járvány idejére a napi étkeztetés és ellátás biztosítása érdekében lakóhelyének közelébe költöztette súlyosan beteg, a járványveszélynek fokozottan kitett csoportba tartozó szülőjét.

[13] A gyámhatóságokról, valamint a gyermekvédelmi és gyámügyi eljárásról szóló 149/1997.(IX. 10.) Korm. rendelet 30. § (5) bekezdése kimondja: „Az ünnepnapokra eső elmaradt időszakos kapcsolattartás nem pótolható.” Erre tekintettel az április 12-i Húsvét vasárnapra eső kapcsolattartás pótlására irányuló kérelmezői igény nem volt teljesíthető.

[14] Szintén nincs már lehetőség az elmaradt tavaszi szüneti kapcsolattartás pótlására sem, tekintettel arra, hogy a tavaszi szünet időszaka már eltelt.

A [7] és [8] pontokban kifejtettek kirívóan okszerűtlenek, így nem lehet őket az Alaptörvényben a tisztességes eljáráshoz való jog egyik garanciális elemének minősülő adekvát indoklás kötelezettsége teljesítésének: a kérelmezett „aggodalma” tekintetében ugyanis nem bír relevanciával, hogy én a bíróság előtt utóbb mit bizonyítottam, illetve mit valószínűsítettem. Relevanciával az bír, hogy a kérelmezettnek miről volt tudomása, hogy neki mit bizonyítottam, illetve valószínűsítettem a kapcsolattartás megtagadását megelőzően. Az iratokból megállapítható, hogy 2011 óta dolgozom az [REDACTED] vezetőként, vagyis irodában dolgozom. Ezt köztudomásúnak is kell tekinteni számos televíziós adás, interjú, nyilvános tájékoztatás kapcsán. De, ami a lényeg: a kérelmezett éveken át velem élt, pontosan tudomása volt a beosztásomról, a vezetői munkámról. Számtalanszor járt a munkahelyemen, pontosan tisztában volt azzal, hogy nem kerülök érintkezésbe senkivel, aki potenciálisan ki van téve a fertőzés veszélyével.

A [13] pontban foglaltakkal kapcsolatban alaptörvény-ellenes jogszabály-ütközés áll fenn, aminek okán indokolt megsemmisítenie a tisztelt Alkotmánybíróságnak a Gyer. 30. § (5) bekezdésének utolsó fordulatát, miszerint „Az ünnepnapokra eső elmaradt időszakos kapcsolattartás nem pótolható.”

A Ptk. 4:182. § (2) bekezdése – ami magasabb rendű, hiszen nem rendelet, hanem törvény! – kimondja, miszerint „A jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül pótolni kell.”

DR. KÁDÁR PETRA ügyvéd

A jogalkotó nem tesz különbséget folyamatos és időszakos kapcsolattartás között, így minden olyan rendeleti előírás, avagy eseti rendelkezés, gyámhivatali, vagy bírósági döntés, amely szerint valamely kapcsolattartás nem pótolható, illetve nem kell pótolni, az Alaptörvény R) Cikk (2) bekezdését sérti, miszerint hazánkban a jogszabályok mindenkire nézve – *a jogalkalmazókra nézve különösen!* – kötelezőek.

A [14] pontban foglaltak az előbbiek szerint sértik az Alaptörvény R) Cikkének (2) bekezdését, amennyiben kifejezetten tagadják a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésének kógens rendelkezésében fogalt előírást:

Az időszakos kapcsolattartás vonatkozásában elterjed téves elképzeléssel szemben – miszerint az nem pótolható – a jogalkotói álláspont az, hogy igenis pótolható: az ezzel ellentétes álláspont ugyanis nyilvánvalóan sérti a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésének kógens jogszabályi rendelkezését, miszerint a jogosultnak fel nem róható okból elmaradt kapcsolattartást a legközelebbi megfelelő időpontban, de legkésőbb hat hónapon belül pótolni kell. A jogalkotó nem tesz kivételt, illetve nem tesz különbséget folyamatos és időszakos kapcsolattartás között a pótlás kógens kötelezettsége tekintetében, miután viszont az Alaptörvény R) Cikk (2) bekezdése szerint hazánkban a jogszabályok mindenkire nézve kötelezőek, így a jogalkalmazó nem írhatja felül a jogalkotó kógens rendelkezését. *(Akkor sem, ha netán nem ért vele egyet.)* Erre vonatkozóan – és egyben az időszakos kapcsolattartás pótlása elrendelésének technikai vonatkozásában – idézem a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 18.K.27.247/2018/19.sz. ítéletének idevágó részletét annak 12. oldaláról: „A bíróság hangsúlyozza, hogy azon alperesi álláspont, miszerint a nyári időszakos kapcsolattartás nem pótolható téves. A felperest megilleti a pótlás, melyet elsődlegesen a nyári tanszünetben, annak kizártsága esetén a folyamatos kapcsolattartással nem érintett páros hétvégéken kell számára biztosítani a gyermek érdekét szem előtt tartva. Ezen pótlás hiányában ugyanis nem csak a felperes jogai, hanem a gyermek kapcsolattartáshoz fűződő jogai is sérülnek.” A Kúria a Pfv.II.21.196/2017/9.sz. döntésében ezzel egyező álláspontra helyezkedett kimondva azt, hogy: „Az elmaradt kapcsolattartás pótlása kógens jogszabályi rendelkezés, ezért annak mellőzése jogszabálysértő.”

Súlyosan téves jogértelmezés érhető tetten összességében abban (is), hogy a vészhelyzet idején létezett ideiglenes kormányrendeletek hivatkozott szakaszait a másodfokú bíróság úgy értelmezi, hogy azok nem teremtik meg a kapcsolattartási végzésben foglaltak teljesítésének kötelezettségét, hanem ellenkezőleg: felmentést adnak a kapcsolattartásra kötelezettnek a jogerős kapcsolattartási határozatban foglaltak teljesítése alól, feljogosítják arra, hogy ne bízson meg a kapcsolattartásra jogosult törvénytisztelő, jogkövető magatartásában és ezen „bizalomhiányra” (aggodalomra) hivatkozva megtagadhassa a kapcsolattartási kötelezettségét.

A helyes értelmezés azonban egészen más: az, hogy ezek az átmeneti rendelkezések nem írják felül a kapcsolattartási végzésben foglaltakat, azaz nem annullálják vészhelyzet esetén sem a kapcsolattartáshoz való jogát a kapcsolattartásra jogosultnak – és elsősorban a gyermeknek! -, sem a kapcsolattartás biztosításának kötelezettségét a gondozó szülőnek.

A gondozó szülő kapcsolattartás biztosítására vonatkozó kötelezettségét a Ptk., és a Gyer. kógens rendelkezései mondják ki. A gondozó szülő ezen kötelezettsége ezekből a jogszabályokból – és nem az annak idején hatályban volt átmeneti kormányzati rendelkezésekből – adódik.

A kapcsolattartásra jogosultat nem csak jogok illetik meg, hanem kötelezettségei is vannak, mégpedig – a kapcsolattartás ideje alatt – pontosan ugyanazon kötelezettségek terhelik, amelyek a gondozó szülő kötelezettségei is. Miután pedig az Alaptörvény R) cikk (2) bekezdése szerint mindenki – *így a kapcsolattartásra jogosult is!* – köteles jogkövető magatartást tanúsítani, így a gondozó szülő köteles

abból kiindulni, hogy a kapcsolattartásra jogosult is betartja a törvényeket. Hiszen, ha ez nem így lenne, akkor nem csak vészhelyzet idején, de bármikor máskor is megtagadhatná a kapcsolattartás biztosítását a gondozó szülő ilyen alapon, merthogy nem a vírusveszély az egyetlen, ami problémát okozhat a kapcsolattartás alatt.

Ilyen helyzetben nem a kapcsolattartás megtagadása, hanem a megfelelő feltételekkel történő biztosítása az, ami elvárható (lett volna) a gondozó szülőtől.

A kérelmezett tehát akkor járt volna el úgy, ahogy az tőle az adott helyzetben elvárható, ha a kapcsolattartásokat nem tagadja meg, hanem egyeztetést kezdeményez a megfelelő, biztonságos megoldásról.

Ehhez képest tényként állapítható meg, hogy azóta már eltelt a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésében adott 6 hónapos határidő is, a pótlások egyike sem történt meg mindmáig.

2.2 Az Alaptörvény, az alkotmánybíróági gyakorlat

Az Alaptörvény VI. Cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével.

Az Alkotmánybíróság több ízben is kifejtette, hogy az alapjogok érvényesülésének minimális mércéjeként fogadja el a nemzetközi jogvédelmi mechanizmusok által biztosított jogvédelmi szintet. (13/2014. (IV. 18.) AB határozat, stb.)

A Romai Egyezmény 8. Cikke szerint mindenkinek joga van arra, hogy magán- és családi életét, lakását és levelezését tiszteletben tartsák. Az EJEB kialakult gyakorlatában ez a jog magába foglalja a különélő szülőnek a gyermekével való kapcsolattartáshoz fűződő jogát is. (29435/05 – Németh Zoltán kontra Magyarország)

3. A tisztességes eljárás követelménye:

A 6/1989. (III.11.) AB határozat szerint a „tisztességes eljárás” (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy lehet az egész eljárás összességében tisztességes, **ahogy az összes részletszabály betartása dacára is lehet az eljárás összességében vizsgálva méltánytalan, vagy igazságtalan, vagy nem tisztességes.** A tisztességes eljáráshoz való jog lényegében azokat a garanciákat foglalja magában, amelyek rendeltetése, hogy a felek jogainak érvényesítése olyan eljárásban történjen, amely biztosítékot jelent a törvényes, elfogulatlan és ésszerű időn belüli döntésre.

Az Alkotmánybíróság hangsúlyozta, hogy ebben a kérdésben is irányadónak tekinti az elfogadott nemzetközi normákat, és egyfajta minimum elvárásnak tekinti az Egyezmény 6. Cikkében foglaltak maradéktalan teljesülését, illetve tiszteletben tartását.

Ugyancsak a tisztességes eljárás minimum mércéjét képezi az alapvető eljárási szabályok és eljárási alapelvek betartása az eljárás során.

A Jogerős Végzés kifejezetten ellentétes a Ptk. 4:178. § (1) bekezdésének kógens rendelkezésével, valamint a Gyer. 27. § (6) bekezdésének ugyancsak kógens rendelkezésével, továbbá a Ptk. 4:182. § (2) bekezdésének kógens rendelkezésével, míg a hatályban volt átmeneti kormányrendeletek általa

hivatkozott szakaszainak súlyosan, kirívóan téves, az Alaptörvény 28. Cikkében foglalt alapelvvel ellentétes jogi értelmezését adja.

Súlyosan sérült tehát a tisztességes eljáráshoz való alapjogom az által is, hogy az eljárásban figyelmen kívül hagyták az Alaptörvény R) Cikkének (2) bekezdését és a hatályos törvényi szabályozással ellentétes döntést hoztak.

A 3375/2018. (XII.5.) AB határozatában 2018. november 27-én a tisztelt Alkotmánybíróság a következőket fejtette ki:

[64] Összefoglalóan tehát a bíróságok – a fenti felsorolt eljárási szabálytalanságok mellett – nem indokolták meg a szakértő kirendelésének mellőzését egy szakkérdésben az anya bizonyítási indítványa alapján, valamint a bíróságok nem indokolták meg azt sem, hogy ezt a fajta bizonyítást hivatalból miért nem rendelték el. Végül nem indokolták meg a bíróságok azt sem, hogy a visszavitel megtagadhatóságának az anya szerint fennálló okai konkrétan miért nem állnak fenn és ezt szakértő kirendelése nélkül milyen bizonyítékok alapján állapították meg a vizsgált ügyben. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a vizsgált bírósági határozatok indokolási hiányosságai a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét eredményezték és ezzel a gyermekek Alaptörvényben foglalt jogainak kiüresedéséhez vezettek. Az ilyen típusú eljárásokban a gyermekek érdekei feltárásának elmaradása általában sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot.

[65] Emiatt jelen ügyben – az ügy összes körülményének mérlegelése követően – az Alkotmánybíróság arra a megállapításra jutott, hogy a bíróságok a gyermekek érdekét – mely valamennyi nemzetközi egyezmény alapján kiemelten védett – nem vették kellő súllyal figyelembe, azt nem vizsgálták minden részletre kiterjedően. Ez a körülmény sértette a tisztességes eljárás követelményét ezért az Alkotmánybíróság a bírói ítéleteket megsemmisítette.

6

Ugyan más típusú kérelem kapcsán született ez a megsemmisítés, de analógia alapján alkalmazható a mi esetünkre is az alábbiak szerint:

A bíróságok szemmel láthatóan nem rendelkeztek nemhogy megfelelő, de semmilyen tájékozottsággal [redacted] vezetőinek veszélyeztetettségét illetően, így – a gyermek mindenekfelett álló érdekere tekintettel – a körben hivatalból kötelesek lettek volna bizonyítást lefolytatni: kikérni az ügyben megfelelő szakértelemmel rendelkező személy álláspontját. A bíróságok ezt nem tették meg és ennek mellőzését nem indokolták. Ez viszont a gyermek Alaptörvényben foglalt jogainak kiüresedéséhez vezetett, a gyermek érdekeit nem tárták fel, nem vették kellő súllyal figyelembe.

Itt tehát a tisztességes eljárás garanciális elemeit képező alapvető eljárás szabályok halmozott, és igen súlyos sérelméről kell beszélnünk.

Hozzájárulok

a nevem nyilvánosságra hozatalához az indítványom közzététele kapcsán az AB honlapján.

Visegrád, 2021. január 18.

Tisztelettel:

dr. Kádár Petra ügyvéd

kép